

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. KERÜLETI-UTCA 6 SZ. HIRDETESEK ÉS NYILTÉRBE...

SZERKESZTŐSEG BUDAPEST, IV. KERÜLETI-UTCA 6. SZ. KÖZMŰVELŐI NEM KÜLDÖNK VIBSZA.

Külpolitikánk dolga.

Mi történik Milán királlyal a szerb szkupstínával és a szerb alkotmányossággal, még megjelölés bizonytalan dolgok. Beválik-e az új alkotmány és tartós lesz-e a királyi kibékülés a radikálisokkal, vagy ha nem lesz tartós, milyen új válságnak kell belőle előállnia: mindezekre csak a jövő adhat végleges feleletet.

Mi reánk nézve azonban, kik Szerbia sorsában nagyon érdekelt vagyunk, ugy hogy kormányzatának minden változását mint a köztünk levő kapocs megrendülését érezzük. — Mi reánk nézve az általános bizonytalanságon túl letezik már egy negatív bizonyosság is. Mi már bizonyosan lehetünk abban, hogy bármilyen legyen is a következő fordulat, Milán király uralkodjék bár, mint a szerb radikálisok ujjonnan föltekve, vagy nemcsak királyi trónját legyen kénytelen védelmezni harapós lojalitásuk ellenében, — így is amugy is az események áramlata egyenesen a mi külpolitikánk irányzatát fenyegeti. Nem nagyon követjük azt az offi-ciózus jóhiszeműséget, melynek állandóan álmogottok jelszava, hogy Szerbiában bátran megváltozhat minden, a mi hozzánk való viszony nem eshetik azért változás alá.

sokkal szilárdabb szerkezetű állammal szemben is, mint Szerbia. Milán király ma az emberek legholdogabbjainak vallaná magát, ha oly hatalommal bírna, minőt ez a felfogás tulajdonit neki, akkor soha sem szorult volna az alkotmányrevizió kétes kísérleteire, és nem érezné aggodalmát a jövő problémái fölött. Most örülni fog, ha nagy politikai talentumát és rendkívüli lélekjelenlétét a trónját fenyegető veszedelmeket elhárítja, nemhogy a mi külpolitikánk tehetetlen kényességeivel törődjék. Ugyanazokkal a tényezőkkel, melyekkel Milán király számolni kényeszerült, ugyanazokkal kell a mi külpolitikánknak is jobban számot vetnie.

Nem sokat ér az a biztatás, hogy láttuk már Riszticet a kormányon, láttuk a radikálisokat és nem lett belőle kárunk. Risztic kétségkívül nagy alkalmazkodó képességgel bír, de kérdés, hogy Milán királlyal új helyzetben szükségesnek fogja-e tartani az irántuk alkalmazkodás oly mértékét, mint korábban. A radikálisok meg semmi esetre sem lesznek hajlandók a külpolitika vezetését ismét kezükből kibocsátani, mint előbbi kormányzásuk alatt tették. Tisztán nagyhatalmi tekintélyünk varázslatában és az érdek-közösség kényszerében megbizni pedig igen naiv gondolkozásnak tetszik. Ez megjárna akkor, ha a bekövetkező ellentét csak a kis Szerbia és a nagy osztrák-magyar monarchia közötti viszállyal jelentené. De egészen más dolog, mikor befolyásunk érvényesítésénél oly hatalom versenyszél kell megküzdenünk, minő Oroszország és az ő pan-szélvó propagandája. Ha külpolitikánk nem ért hozzá, hogy az érdeklődésig igazgatólag magával a szerb néppel előadassa, a mi dicső tekintélyünk ugyan nem tesz ma már-adjesztől szolgáltatást. De a bosnyák okkupációval ugyancsak felidéztek a nemzeti munkáját.

Itt azért csakugyan áll: Caveant consules.

Budapest, december 28.

Hadihajókat állítanak fel a Dunán a hadi kikötő és Budapest. Ezt a fontos hírt jelenti ma bécsi leveleink. Mint a Neue Freie Presse értesül, Sterneck tengerészeti főparancsnok már egy idő óta észrevette, hogy Románia az alsó Dunán a legnagyobb esendben hadi hajókat szerkez. Most már 1200 tonnai hadi hajója van, a mely tengeren is használható. Továbbá van nyolc ágyúszászája, állítólag vasmörzségi szolgálatra, de oly kitűnő felszereléssel s oly harczerével, hogy fölér a legjobb monitorokkal. Románia igyekszik e hajókat tőle telhetőleg szaporítani. A berlini szerződés 52-ik cikke azonban ha-

tróztalan kimondja, hogy a vaskapun alól hadihajó nem járhat a Dunán, kivéve folyamrendőrségi és vám-szolgálatra szolgáló könnyebb járműveket. Sterneck ennek következtében értesítette a tapaszaltakról a hadügyminiszteriumot, hangsúlyozva azt a hátrányos hadászati pozíciót, a melybe a monarchia jutna, ha valamely konflagráció esetén valamely idegen állam az alsó Dunán hadihajóival rendelkezhetne. A hadügyminiszterium csatlakozott Sterneck felfogásához s értesítette róla a külügyminiszteriumot, a mely a fontos ügyet a bukaresti követ-ség útján az odavaló kormányval barátságos megbeszélés tárgyává tette. A kabinetek közötti barátságos eszmecsere keletkezett, de az osztrák-magyar külügyminiszterium nem sürgette tovább az ügyet, mert felsőbb akarat azt kívánta, hogy tekintettel a Romániával való barátságos viszonyra ne bolygassák tovább e kérdést. Sterneck erre memorandumot dolgozott ki, a melyben kifejté, hogy ha Romániának megengedik hadi hajókat tartani az alsó Dunán, Ausztria-Magyarországnak is védelmi szempontból szüksége van dunai hajó-rajra, kioldt tekintettel a vaskapu bekötökező szabályozására, a mely lehetségesé fogja lenni, hogy az ellenséges hadi hajók egészen a felső Dunáig jus-sanak. Ez emlékirat következtében tartott tanácsko-zások eredménye az, hogy elhatározták a Dunán folyami hajóhadat létesíteni. Az utóbbi napokban bírságot járt Budapest, hogy kisemelje a hely-let a hajórajt kikötője s a hajógyár számára. Az előkészületek még nem értek véget, de már kétség-telen, hogy a legközelebbi delegációktól az említett célra jelentékeny hitelt fognak kérni.

Ausztria-Magyarország haogai követévé, mint bécsi tudósítók táviratban jelenti, gr. Mulinen Rudolf helyébe báró Walterskirchen Ottó v. b. t. tanácsos nevezetett ki. A hivatalos lap legközelebb közli a ki-nevezést, melyről haogai tudósítók távirata nyomán már tegnap megemlékezünk. A haogai új követ, a br-Walterskirchen-család magyar ágából származik, egy ízben már rendkívüli követi minőségben képviselte a monarchiát Stockholmban, legutóbb pedig a külgy-m-niszteriumhoz volt beosztva.

Az általános szavazati jogot kérő munkások a képviselőház által elutasítván, most — mint egy ma megjelent riport jelenti — a királyhoz készülnek fordulni. A riport, a melynek czíme: «Nyílt levél Tiszta Kálmán miniszternek» urhoz az általános szavazati jog tárgyában, »nővételest jelent meg. Végződik azzal az aláírással: «Magyarország ösz-szes munkásai nevében egy a sok közül. Hogy csakugyan fel van-e juttatva az a névtelen egy-az összes munkások nevében beszélni. Két-három szék, mert a magyar munkásszálly sokkal műveltebb, mintsem ne tudná, hogy alkotmányos országban az utolsó fórum nem a király, hanem az országgyűlés s ez ellen apellálta csak a választások alkalmával van a választók ösz-szeséhez. A riport azzal valója Tiszta Kálmán minisz-ternek, hogy az osztrákizmus magvait ő hinni el a munkások között, mert eha valakifől valamit elvezünk — mondja a riport — és nem adunk érte semmit, az osztrákizmus elv! Ezt pedig a miniszternek ur te-szi azzal, hogy a mi véres keresményünket elveszi a

ha az oltrára közös teher címén, de ugyanakkor megtagadja tőlünk a közös jogot. Kifakad a riport az ellen, hogy a képviselőházban alig akad-hat szónok, a ki érdemesebb tartotta ömilió ember kérvényéhez hozzájárulni. «Es a hat szónok közül is csak egy akadt, a ki jogos és méltányos kérést támo-gatni merté.»

A reiohrath urakhozak viderő-bizottsága tegnap tartó első ülését. Előlekt Schramberg lovagot, aloldalká Csarjortyét herceget választották meg. Több óráig tartó általános vita után a javaslatot általánosságban elfogadták. A bizottsági tagok hangulatából az következik a bécsi lapok, hogy a bizottság mó-dosítás nélkül fogja elfogadni az egész javaslatot. A képviselőház által elfogadott határozati javaslatból való hozzájárulás azonban nincsen a bizottságban semmi hajlandóság.

A zágrábi Oszor jelenti Romából, hogy a pápa a «Sant Apollinare» nevű római egyetemen az ó-szláv nyelv tanítására tanszéket létesített. Ezt az ó-szláv nyelvű liturgiái nyelvtől való elismerésnek tekintik.

VIDEK.

Beszeresésbánya sz. kir. város képviselőtestülete a hó 27-án tartott tiszújító közgyűlésén. A kandidál-bizottság javaslata alapján egyhangulag megválasztat-ták: polgármesterül Bittera Kálmán kir. tanácsos, ta-nácsnokká Kollarik János, ügyészül Drexler Frigyes, számvévlő Schweg Vilmos, alszámvevőll Visnyó N. I. aljegyzőül Komáry Adolf, II. aljegyzőül Csaszárné Gyula, gazdasági intézőnek Hugyeec V., számtjezőnek Bábussok J. kapitányi inoaknak Schweg Ede.

A közeli körülmények, a hol a földművelés Gábor alnvtva kivételében új képviselőválasztás lesz, a függetlenség 48-as párti választók jövellet fognak álli-tani. Kijelölés iránt az állam tulajdonában. Az állam tíz évi részletben összesen ötvenezer forintot fizet, a város pedig beteget saját költségén gyógyke-zelteti.

KÜLFÖLD.

A szerb nagy-sakujotiva holnap vagy legkésőbb vasárnap nyílik meg, miután az igazoló-bizottság ma vagy holnap teljesen elvégzi feladatát. Mint ma jelenti, a megalkulás után Milán király trón-beszéddel fogja megnyitni a nagy-szkupstina érdem-leges tanácskozásait. A mi az alkotmánytervezetet illeti, annak általános elfogadása — mint a Revue de l'Orientnak jelenti — a tulajdoni többség által biztosra vehető, mivel a radikális klub szakadárainak száma alig nyolcvanra rug. De az utóbbiak is csak a tervezet egyes pontjaitval nincsenek megelé-gvedve és ezekre vonatkozó érvelmeiket hűségük és ragaszkodásuk kijelentése mellett kihallgatáson akar-ták a király elé terjeszteni. Milán király azon-ban nem akarta őket elfogadni. — A radikális klub többi tagjának, különösen a partvezéreknek

magatartása teljesen lojális. A liberálisok kivétel nélkül a tervezetnek feltétlen általános elfogadása mellett vannak és korlátlan bizalommal viselkednek a király iránt. A kormánykörök a dolgok állásával nagy-on meg vannak elégedve és a legnagyobb biza-lommal tekintenek a szkupstina megnyitása ele, mi-vel a radikálisok többsége és a liberális part szem-mel láthatólag igyekszik a király kegyét megnyerni. Nehány tanuló emlékiratot nyújtott át a radikális klubnak, az alkotmánytervezet el nem fogadását ajánlvá, a mi azonban minden hatás nélkül maradt s még a tanuló körében is csak visszate-zőst keltett. — Az alkotmánytervezet (nem szólvá most azokról a módosításokról, melyekről mult éj-jeli táviratunk adott hírt) hat szakaszból és 204 cikkből áll. Legjellemzőbb részei a következők: A 21. § kimondja a teljes sajtó-szabadságot; me-p-intésnek, konfliktációknak és kaucióknak helye nincs az időszi kiadványokat illetőleg. A 23. § szerint minden egyesülés és gyfle-kezet meg van engedve zárt helyen a hatóságok külön engedélye nélkül is. A törvények kötelező magyarázata a 36. § szerint csak a törvényho-zás jogosult. A király üzen háborút és köt beket (51. §) s köti meg más államokkal a szerződése-ket, a szkupstint csak utólagosan értesítve. Csak ha a szerződés az államkincstárra kötelezettséget ró, szükséges a szkupstina előzetes szentesítése. (Ez a § módosulást szenvedett.) A szkupstina minden év november 1-jén (13-án) ül össze (101. §); a rendes választások szeptember 14-iken (28-án) etje-nek meg. A királynak jogában van a szkupstint hazaküldeni, de csak két hónapra; ha feloszlátja a szkupstint, akkor az új választásoknak két hónap alatt a szkupstina egybehívásának pedig másik három hónap alatt kell megtörténnie. A trón-örökös a férfi-ághoz van kötvé; az új király-nak a szkupstina előtt esküt kell tennie az alkotmányra (59. §). A regensséget a király kis-korúsága esetére, mely a 18-ik évig tart, a 60—74. §-ok szabályozzák. Az alkotmányozó-bizottság többsége elvett a két-kamarai rendszer s bár meg-tartotta a mostani államtanácsot, csak votum infor-matívumot engedett neki (146. §) Passzív választási joga van mindenkinek, a ki 30 éves elmult és 30 franknyi egyenes adót fizet; az aktív választói joga a 21 éves korhoz és 15 franknyi adóhoz van kötvé (84. §, mely szintén bővítést, módosulást szenvedett.) Szolgálatban levő tiszteknek és ren-dőri hivatalnokoknak nincs választói joguk. A választás listajrosom szavazás útján történik kerüle-tenként (89. §); a szavazás titkos. Minden kerület a 20—20,000 lélekre eső képviselőn kívül még ha-rom képviselőt választ, kiknek az intelligenciából vagy a hivatalnoknál karból valóknak kell lenniük. (100. §) Ezek helyettesítik a korona által mostanig kinevezett képviselőket. A nagy szkupstina ezen-ül is megmarad (130. §), de csak kéttányi képvisel-ből áll, mint a rendes szkupstina. A felelős mi-niszterek fölött, ha megvesztegetetik magokat, az

Teleki Samu gróf afrikai fel-fedezései.

A Times ma érkezett száma Teleki Samu gróf egy terjedelmes levelét közli, melyben a magyar utazó Afrikában átélte elmélytést s földrajzi felfede-zéseit beszéli el. A leveli így hangzik:

Az expedíció 1887. január 23-dikán hagyta el Zanzibart a Star nevű gőzöszön — mely egyike Seyid Bargash szultán kisebb hajóinak — és Pan-gani felé indult, mely magában véve nyomorúságos, de messziről nézve nagyon csinos hely, szemben egy a Ruon folyó torkolatánál fekvő szigetével. Az expedíciónak egy, vagy kétszáz emberből álló ré-se, melyben volt egynehány ismert ember, a ki el-életében nem egyszer járt ismeretlen és járatlan vidékeken, — három nappal előre ment.

Miután találtakunk Jumbe Kimezetával, egy Masai tartományban ismert elefántcsont-kereskedő-vel, a ki utmutatól fogadtunk fel, s miután exp-dícióznk gyarapodott szaz masai emberrel, — a ki ezen a vidéken nélkülözhetetlen támaszai az utazás egy nyelviismeretül, mint a masai szo-kasban való jártasságuk miatt — az expedíció február 4-én folytatva útját a Ruon folyó mentén Taveta felé.

Nem győzve magunkkal czipelni málnáinkat, egy jó részt Panganiában hagytuk, egy részt meg Mom-tasába küldtük, a hol Tavetaig vagy Kilima Njarsig elég málnahordót találhatunk. Mindenekelőtt keresztül mentünk azokon az álta-lános és közös gondokon és kellemelemzéseken, melyek a málnahordók szökéséből kelteznek. Volt olyan napunk, a melyen hatvan ilyen málnahordó ugrott meg, a mi elég tekintélyes szám volt arra, hogy ne hagyjuk őket békén szaladni, hanem igyekszünk a szökvényeket kizsekeríteni, hanem folytatva útját a Baringa-tó felé indult. Elérte Njemszt, a hol két részre szakadt. Njemsz igen kiönel hely, minden eleimi szer nélkül. Az expedíció személyzete elgyöngült, elbete-szedett, el kellett küldeni a hátrahagyott eleimi szerért, a mi ismét hosszabb vesztéglésre kényszerített ben-nünket. Körülbelül három hónapig maradtunk itt, vadászattal töltvén az időt. Végre az elküldött sze-mélyzet megérkezett mintegy száz darab csomag-gal. Embereink sokat szenvedtek a hideg miatt is, mert Miansini nyolcezer láb magasban fekszik s embereink alig voltak öltözködve.

azonban nem gátolt bennünket a kirándulásban. Így haladtunk egész Marugis s onnan Arushán és Kaben át vetők visszafelé utunkat. A vidék buja-sága mindenütt bámulattal töltött el bennünket. Vadat is tömredéket lóttunk. Mintegy két hét idő-s után, bár az esős idő egyre tartott, megkiser-lettük a Kibo megmászását, a mi nem sikerült.

Panganiól és Mombasából az oda küldötték visszatérve, az egész szállítványt, mi eddig lát-szott egy évi utazásra, újra rendezték és Tavetai július 26-én hagytuk el. Az újra szervezedett ka-raván 250 suabehiből, 8 somaliból és 23 számárból állott — mindegyik ember jól volt felszerelve s mindegyik megterhelve árukkal és élelemmel. A Kilima-Nyaro keleti oldalán utazva, először is Mas-sait értek el Kimanjelia mellett, a mely igen ro-konszenves benyomást tett. Egy hónapig utazván az ő tartományukban, a mely szintylo gazdag va-dászterület, mint mesztéseket tartalmaz, elérték Ngonzo-Bagaszt, a déli Kikuyu-határ melletti hely-et, a hol a karavánok meg szoktak állani eleimi-szer vásárlására, a mi tovább mennek oly or-szágra, a hol sok ugyan az elefántcsont, de kevés az élelmiszert. Kikuyu egy ismeretes, mint erdősé-gekkel felt, vad nép által lakott ország. Azt talál-tuk, hogy Kikuyunak éppen nem egész területét borítja erdőség, igen sok benne a cizkorád, de a lakosság minden pillanatban kész a harcra. A ka-raván 1—2000 fegyveres ember állt kísérvé, na-hezen folytatva útját a halmos országon át; de az e vidéken való egy hónap tartózkodás alatt csak háromszor került vérontásra a dolog.

Innen az expedíció a Kenia hegy lábáig haladt elő, a Kilima-Nyaro testvérehegyig, a melyet eddig még nem másztak meg. Három hétig, szept. 8-tól okt. 1-ig volt itt az expedíció, de csak gróf Tele-ki mászhatott fel a Kenia hóborította kráteréig; az expedíció többi tagját ebben betegség gátolta meg. Innen az expedíció a Baringa-tó felé indult. Elérte Njemszt, a hol két részre szakadt. Njemsz igen kiönel hely, minden eleimi szer nélkül. Az expedíció személyzete elgyöngült, elbete-szedett, el kellett küldeni a hátrahagyott eleimi szerért, a mi ismét hosszabb vesztéglésre kényszerített ben-nünket. Körülbelül három hónapig maradtunk itt, vadászattal töltvén az időt. Végre az elküldött sze-mélyzet megérkezett mintegy száz darab csomag-gal. Embereink sokat szenvedtek a hideg miatt is, mert Miansini nyolcezer láb magasban fekszik s embereink alig voltak öltözködve.

Végre február tizedikén utunk indultunk, hátra hagyva beteg embereinket s egy csomó élelmiszert. A Leikipia fensíkán át haladtunk s elértük a ki-lenyez ezér láb magasán fekvő Nyiro hegyet, hol a Burkenidzei nomád törzs él s itt alkalmas vezető-vel készültünk a hátrahagyott csomagainkért, más részt pedig Mombas-ába. A velünk marado-ttakkal azzal foglalkoztattuk, hogy agyműveket s ruhákat készíttünk számukra, hogy meztelenül ne járjanak körülünk. Mi néhányan kirándulást tettünk az alsóbb Kilima-Nyarozhoz. Az idő esős volt; ez

két ízben akadunk belakókra, kik halászatnál fog-lalkoznak. Vizióra és krokodíra vadászunk és sikerül is nekik nagy ritkán egyet-egyet megfílni. Tovább folytatta utunkat, az Elnolos törzset ta-láljuk, mely valamely kedvezőbb viszonyok közt él, mint azok, a kiket elhagytunk. Halászatnál fog-lalkoznak ugyan ezek is, de sikerül nekik száritott halakat más élelmiszereket kapni cserébe éjszaki vidéken lakó szomszéd-iktól. Az egész telep egybék-kelet mintegy hatvan-nyolcvan lélekből áll.

Resiát galla lakóinak végtelenül nagy szarvas-marha csordák vannak; mind ennek dacára a sok mindenféle áruért, melyet az expedíció magával hozott, semmit se kapott cserébe. A vas és acél előltek tökéletesen értéktelen valami volt; posztó-és gyapot kelmék szinten nem találkoztak telés-zékül, csupán csak borsónyi nagyságu, hosszukás alaku kék gombok birtak előltek becsesül. Karaván-czen a vidéken teljesen ismeretlenek; valószí-nűleg más néger tribuszok felé veszik útjukat a so-mali földön át.

Innen elmentünk egy másik tóhoz, a Basso na Eborhoz (hehr tó), mely tovább nyugotra esik. Csupán az esős évszakban lehetséges ide eljutni és itt megállapodni, mert majdnem az egész uton alig akadni egy cepp vízre és a tónak víze túlságosan sok só tartalmaz, semhogy élvezhető lenne. Mind-azonáltal sem déli, sem keleti partján, minden ke-resestől dacára, egy lélekkel sem találkoztunk. A tavat nem járhatunk egészen körül, miután a nyu-goti és északi partvidék lakói között abban az idő-ben himló pusztított. Különbön a nyugoti part na-gyon gyéren van lakva.

Ezt a tavat elneveztük «Stefánia-tónak». Vissza-térve Resiátba, nagyon is akarunk ellenérv, ugyan-azt az utat kellett meg egyszer megtennünk, mint-hogy, az esős évszakban lévén, a tótol északra eső egész vidék víz alatt állott és az áradat sok he-lyütt 8 láb mély volt. Azonfelül még két széles folyó is akadt volna utunkba, melyeket embereink, kiknek ugy is volt mit czipelniük (terhükön, képle-tenek lettek volna átgázolni. Ennelfogva forszírozott menetekben visszamentünk a már egyszer meg-telt nyomorúságos uton. A teherhordók ren-des terhükön kívül sok durhát is vittek magukkal, minthogy a magunkkal hozott ökröket már hété-kelet előbb megöltük és megettük, újakat pedig lehetetlen volt cserébe kapni. Azonfelül az esős évszak alatt az elefántok alig-alig jöttek le egészen a tóig és ottlétünk idejében egyáltalában nem voltak láthatók. A tó déli része körül tekerődő uton foly-tava menetünket és megkerülve egy épen kitörő félben levő tűzokádó hegyet, a Turkana nomád tribuszval találkoztunk, mely a tó nyugoti partjától valamely távolabbi lakik. A karaván hirtelen megjelenése nagyon meglepte őket — eddig még sohasem láttak karavánt — mindazonáltal csakhamar megbarkoztak az általunk teremtet-felt accompalival, sőt, a mint látszott, örültek is ne-künk. De mindennek dacára arunk nem találko-ztak az ő tetszésükkel, csupán csak dohánnyért lei-kesedtek és dohányt volt a jelszavuk; csakis olyan

karaván, a mely sok dohányt visz magával, lenne kevés tőlük szarvasmarhá és tevév vásárolni, me-lyekkel ők tömtenen mennyiségben rendelkeznek. Gombokért és egyéb cseccbecsekért cserében nem hoztak egyebet, mint kacsát és juhot. Miután élelmiszert beszeresze végett néhány napig itt megállapodtunk, átmentünk a Trguell folyón és rövid idő múlva elértük az ország nyugoti ha-tárát.

De még ezután is nyolcezer napon át szinte átha-tolatlan vadonokon át kellett haladnunk és le-hetetlen volt déli irányba beszerzést és mi-után a vad is más helyeket keresett fel, minthogy a folyó víze ez idő szerint teljesen kiapadt, nem volt mit tennünk, kénytelenek voltunk éhezni gyom-runkat boglyokkal és gyökerekkel kiegészíteni. Így ju-tottunk el egészen Ngabotig, melynek lakói földműve-léssel foglalkoznak. Szívesen fogadtak bennünket, de nem állott módjukban nekünk egyebet adni, mint egy keveset innét lenarott durahjúkból. Tovább déire még ezt is megtagadták tőlünk, minthogy a lakók még ezt is megtagadták tőlünk, minthogy a legyémel mindinkább megázott és miután néhá-nyan közülük éhség következtében elhaltak, nem látván más módot arra, hogy eleimi szerekhez jus-sanak, a végső eszéközöböz nyúltak és a szuk nomádoktól elaraboltk elegendő számu szarvas-marhát. Ezzel aztán véget ért a nyomorús-gos. Július 29-én jó egészségben eljutottunk Njemszbe és innét a legkönyvebb és legrovidebb uton, Kikuján és Ukambanin át, mentünk Taveta-ba. Ezt a kényelmes utat kellett már abból az okból is választanunk, mert az eleimi szerek be-szerzésének gondolj már szinte elviselhetlenek let-tek. Végre elérkeztünk Mombanába, hol 1888. ok-tóber 25-én tartottuk bevonulásunkat.

hozzá, türelmellel várta, hogy magától adja meg azt a felvilágosítást, a melyet ő kívánt.

RAMEAU ORVOS.

Egyetl. jogonított ma-gyar fordítás. IRTA GEORGES OHNET. FORDÍTOTTA FÁJ J. BÉLA.

Nem szóltak többet és jementek a vendéglőbe, hol Robert és Adrienne már várta őket. Hamarosan és csaknem hallgatagon vezették el az étköz-észt, azután Talvane és Rameau elmentek, ma-gukkal vite Robertet is.

Este Talvane nem jött el, s Rameau és Adrienne keitkezésül ültek az asztalnál. Az éves által Rameau folyóvást nézegette leányát s fűrközött szemével ta-nulmányozta annak a fiatal arcznak a vonásait, mely egészeztől piroslott és csodálta az előkelő és erős termet arányosságát.

höz, türelmellel várta, hogy magától adja meg azt a felvilágosítást, a melyet ő kívánt.

Rameau csak miután dolgozó-szobájába tértek át, szánta el magát a szólarásra. Odavonta maga mellé a leányt egy alacsony székre — ugy hogy csak-nem a lába előtt volt — s azután megfogva a kezét, elkezdte: — Ma délelőtt fontos beszélgetésem volt kereszt-apáddal — rólad.

Adrienne kissé nyugtalan meglepettséggel emel-föl fejét.

— Ne aggódjál, tevé hozzá az apa, — hi-szen tudod, hogy egyetlen gondunk is te boldogsá-god biztosítása. Akármint gondoltuk is el, tervezünk és kívántunk is, az mind semmi, ha te azt jeltened ki, hogy szándékunk nincs tetszésedre.

Adrienne elmosolyodott — sejtette már, hogy atyja mit akar neki mondani — s félíg felegyenesedve s a vállára hajolva, gyöngyöden megcsókolta.

— Most töltöttem be a tizenötlödikik éveted, folytatá Rameau, — eladó lány vagy, s más életet kívánhatasz magadnak, mint az volt, melyet két olyan nem mindig jökévdű vén ember közt töltöt-tél, mint Talvane meg én. . . . Erre már Adrienne nem hallgatható tovább, és gyöngy élenkséggel szakította félbe az atyját: — Pedig én így szeretnék élni tovább is, mondá az ő kedves hangján, — és nem hiszem, hogy boldogabb lehetnék, mint kedves keresztapámmal és veled.

— Jobban nem is fog szeretni senki, viszonza Rameau, — mert mióta a világon vagy, te voltál nekünk az első mindenkiben. . . De gyermekek, már nem leszünk örökké és az a szereltem, melyet nekem szenteltél, egyszer szükségégre meg fog szünni read névre. Gondoskodjunk kell hát a jö-vődről — leányunk pedig házasság a jövője. Olyan ne hidd, hogy minden háborás nélkül penditum meg ezt kérdést. . . . Ha te eddig boldogok érez-ted magadat külföldön, mi viszont benned azt az utolsó kellemességet, a végső vizsgást találuk, me-lyet számunkra az élet még hagyott. . . . Ez a ház, mely annyit fájdalmat és szomorúságot ismert, ál-lag megelevenült és fölvidült. . . . Te voltál fény-sugára és mosolygása. . . . Mondhatom is, hogy az a gondolat, hogy most már engedjük el ezt az örömtől másnak, elfacsarta a szívünket. De nem va-gyunk annyira önzők, hogy elfogadjuk azt, hogy te föloldozd magadat a mi boldogságunknak és olyan társat akarunk melled adni, kinek a karján bátor-sággal haladhass az élet útján.

mentették, hogy semmi baj sincs, akkor kezdtek lassankint visszahozni a nézők helyeikre. Brutus és Cassius újra kezdték beszédkésztésük és félig telt ház előtt fejezték be az előadást. Az egész panikából keletkezett, hogy a színpadon denaturált szeszgyújtások megfőzték a nézőket, s mi kellemetlen szagot terjesztett el a nézőtérben. Szerencsére a parniknak nem voltak komolyabb következményei. Egy későbbi költői burlesk után sokkal nagyobbak irja le a panikát. A mint ugyanez az égeség elérte, a nézők rémülten rohantak a kijáratokhoz s onnan az utcára, a hol eszeveszett kiáltoások nagy néptömeget szedtek össze. A folyosókra több gyenge idegűtől is átjutott a rogyott óra. A színpadon pedig épen úgy volt, mint a nézők előtt. Csak a légfűtésnél egy szelepet nyitva felejtettek s innét keletkezett a kellemetlen szag. Mások szerint semmiféle szag sem volt észlelhető, csak a foltok és a hó hirtelen rozsdásult lett s ez okozta a nagy ijedelmét, mely pár másodperc alatt az egész közönségre elterjedt. A ma reggeli lapok különböző dícsérettel halmozták el Barnay igazgatót, a ki lélekjelenlétével nagy katasztrófát akadályozott meg.

— **Halál a Jég alatt.** Megrendült szerencsétlenség történt tegnap délután a bécsi Práterban holt Dunán. Két iskolás leányka csuszálkált ment a jégre, mely beszakadt a könnyű teher alatt. Egy Holzinger nevű szatizosodó, a ki látta a katasztrófát, a jég alatt állt, azonnal segítségére sietett, de már későn érkezett s meg ő is majdnem szerencsétlenül járt. A vízbejutott leányok egy Tarsas nevű ügyvezetőszólyos gyereket.

— **Rövid hírek.** Bácsban ma reggel egy ismeretlen férfi a vasúti hídnál a Dunába ugrott és belefullt. — **Asztrók tartományokból.** A Milanóban megjelenő L'Italia című lapot, valamint a New Yorkban megjelenő Svoboda című lapot folyóiratok költötték. — **Hamburghban** a minap egy nő hátszolgája rablói fogásokra kísérte el követve el egy pénzecsen és áldoztat sulyosan megröszécsitette. — **Lincolnb** a múlt éjén Zimögger Ferenc 44 éves gyermek a színpadja miatt fejbőlte magát.

— **Öngyilkos katonatiszt.** A Vadászúrt székely egy harmadik emeleti szobájában hajnali 2 órakor **Belényi** Miksa Miskolcra állomásozó tüzérszázados szolgálati revolverrel melibe lölte magát. A fiatal katonatiszt szerdán érkezett a fővárosba és azóta s nevezett szállodában lakott. A mai estét egy öltönyös barátjával a szállodán kívül állított. Kérésével a jég alá utána érkezett barátjával együtt lakására. Par perczel aztán, hogy ez utóbbi eltávozott, elődörög a jég alá, mely a szálloda vendégeinek nagy részét felháborította éjjeli álmából. Mire a szálloda egy pinczejára a szoba felé lépett, Heilenburg már félig eszméletlenül fektet a pamagon. Orrán és száján palatkát a vér s a hozzá utasított kéreésekre csak gyöngye kémozdulatokkal tudott felelni. Pár percz múlva Osman dr. vezetése alatt megérkeztek a mentők és a első ápolásban részesítették a sebesültet. Ekkor rövid ideig visszanyerte erejét s megmondta nevét és tartózkodási helyét. Többet nem mondhatott, mert nem sokára eszméltetett. A golyó jobb mellére került a tüdőbe fordult és halálos sebesültet okozott. A sebesültet márc 6-án hozsant ápolák a mentők a szállodából, mert a katonai bizottság, mely a Károly-kaszárnyából jellek, csak ennyi idő múlva érkezett meg a szomorú tett színhelyére. Ekkor után átvitték a XVI. számú katonai kórházba. Az öngyilkos egy zárt levelet hagyott hátra, mely egy tisztviselőnek van címelve. Edeleány.

— **A szerelem vége.** A budai Ráczfürdőben ma délután egy fiatal szerelmes pár öngyilkosok lett. Éveik száma együtt vége sem elég arra, hogy egy teljes emeleti kőrt kiadjan s megis megelégedjék már az életet, mely, hitük szerint, jót nem hozhatott számukra. A szerelem munkás-ostályhoz tartozott mind a kettő s szerették is egymást ószián, őszelén. Több évig tartott közöttük a viszony, de sokáig nem gondolhattak házasságra, mert mindketten szegények voltak. Ekkor a férfi váratlanul örökégre jutott. A remény anyagi jólét, a helyett, hogy a szerelmest párt közelebb hozta volna egymáshoz, titkon alásta reményeit. Így veszekedtek, de nem boldogok. A védelem, a ki most már talán leveleseltette a szegény szülőit, egyre halogatta az esküvő napját, s a lény o miatt gyakran szemrehányásokkal illette.

Az ingerültség egyre elcseszelt köztük a végre oda jutottak, hogy nem remélhetők, hogy egymást boldogíthatták. Anyai erejük nem volt, hogy a helyzetet fölismere, szakítottak volna egymással. A régi ígéretek sulyos tehertéket nehezedtek elhatározásukra. Végre meghasonlottak önmagukban is s ekkor a családotti szerelmek végre eszközökbe az öngyilkosokhoz folyamodtak. Szomorú esetük részletei a következők:

Zöfel Ferenc szobalegény, a ki Frey Miksa szobamesterrel volt alkalmazásban, mintegy négy év előtt ismeretleg költözött Johanna szobaleányval s azóta állandó viszonyt tartott fenn vele. Höckének nem meglát az édesanyja s ekkor elhatározta, hogy a régről örökségből önállósítja magát. Elő dolog az volt, hogy eljegyezze a leányt, a ki odahagyta szolgálatát s sógoránához, Ulejnik Mihályhoz házastársul néköltözött. Az örökséget nehezen adták ki s a leány többször teti szemrehányást gyűjtött, hogy miért nem sietett az ügyet. Höckel biztatgatta a leányt, ki attól is tartott, hogy völégénye még eszerben találja hagyni. E miatt nem egyszer össze is szölköztek. A karácsonyi ünnepek Obelnéknél tölthették, látszólag teljes egyetértésben, de látható szomorúsággal. Ma reggel a leány 8 órakor felkelt, egy levelet írt, mint sógoránának monda, újvi gratulációt otthon levő rokonainak s 9 órakor eltávozott azzal, hogy ebbre hazajön. Völégény már várt rá s együtt mentek a Rácz-fürdőbe. Itt egy kádfürdőbe zárkózott be s 12 órakor a fürdőszozók egyúttal nagy lövés előrdöléséül hallották. Mire rájöjt nyitottak, a leány már halva fektet a pamagon, a férfi pedig eldörög a földön. A leánynek szívet és fejét fura kereszttel egy-egy golyó s rögönök halált okozott. A férfi fejébe röhött két golyó, de még őt is a mentők a Sz-János-kórházba vitték. Néhány órái szenvedés után ez is meghalt. A fürdő-kabinban az asztalon egy levelet találtak, mely Olejnik Mihály házastér címére szölt. Ez az a levél, melyet még otthon írt, mielőtt elindult volna a halálba.

— **Öngyilkos fiatal leány.** Úpesten, mint bennünk értesítenek, egy szép fiatal leány, a 16 éves **Csepreghy Teréz** tegnap este 8 órakor szíven lölte magát és rögön meghalt. Öngyilkosságát, melynek okát senk sem tudja, a főt-uton levő lakásában követte el.

— **Szerencsétlenség a kőbányában.** Az Etyek közepéhez tartozó Bók pusztán, mint Székelyhegyről írják, részvelet, leltés szerencsétlenség történt a hó 28-án. A kőbányában, melyet egy Budapesti vállalkozó cég bérelt ki a birtokosától, egy óriási kőlap levált az akna felső részéről s a fenékre esett. Lent épp azt bányamunkás dolgozott s az alváznál kötözött mindnyájuk életét fenyegette, de a kőlap leestében darabokra tört s így csak egy munkást fosztott meg életétől. A többieket is maga alá temette a törmelék, de nagyobb bajuk nem esett. Az áldozat Weisner Pál, 37 éves budai lakos és 4 gyermek atyja.

— **Érteszések tolvaj.** Veszéléses vásárlója volt ma délelött Bekval Lipót, kerepelt-úti üzletembernek. Beesett a bolha, állulást azert, hogy egy szőrmepárkát vásároljon. Valogatas közben azután egy finom asztalkán szúrt el. Bekval észrevette a manipulációt és a tolvajra vette magát. Ez nem engedett és dúlkodni kezdett az öreg üzlet tulajdonos s e közben az utcára nyúló boltjait ügyi ügyességével betörté. A lárna nagy néposorulatást idézett elő e egy arra jöve deketív elogta a tolvajt, a ki a főkapitányságnál Török Gergely kolozsvári születésű 25 éves kereskedőnek monda magát.

— **Tűz.** Tegnap este 9 órakor Budaapil Vilmos kerepelt-úti 47. sz. a. ruhakereskedésben egy a kályhából kipattanó szikráktól tűz támadt, mely a kettő egy részében kárt okozott. A tüzet a VIII. ker. tűzrészeg oltotta el.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Haragúny Lajosné ma délelött a Kemény Zsigmond-utcában levő lakásán gyufaoladatot ivott. Mondják, hogy szerencsétlen családi viszonyai vittek végetes lépésre. Férfi, ki munkavégzésre a magyarállamvassat gépparkban, csak akkor értesült a szomorú esemélynél, mikor neje már a kórházban fektet eszméletlenül.

— **Egy elterjedt betegség.** Mindazok közt a bajok közt, melyeknek az emberek alá vannak vetve, egy sincs inkább elterjedte mint a kimerülés és általános hágyadság. E bajok azok, melyek egyaránt okoznak szellemi és testi szenvedéseket, idegességet, felfájt, álmatlanságot, és a helyett, hogy a beteg éljé felidőlné, az álom alatt a felkelésnél kimerültebbnek érzi magát mint a lefelé fordult. Lassankint fogynak az erők, de a betegség tulajdonképpen való óka ismeretlen. Nemokorák megfáradtak az egész idegrendszer, és a gyorsabb mint képez, hogy láptálekot vegyen magához vagy azt helyesen megemésztesse. Ha ilyen baj mutatkozik, tá-

— **Megtellett?** suttogá Jess. Amaz a fejét rázta s elvonta a lányt a sátorból. — Nem tehettem meg missie, monda, Baas Frank elaludt s épen olyan, mint egy gyermek. Midő a kettő fölemelt, mosolygott álmodban, s nekem minden erő eltűnt karomból s nem bírtam dojni. S mielőtt erőmet újra visszanyerhettem volna, megjelent a vén angol asszony lelke s hátra vágott sem beszélni, sem mozdulni.

— Ha egy tekintet egy embert megsemmisíthetne, akkor Jantje s pillanában megsemmisült volna. Jess meg a haragjal kiadott, melyet ez ember gyűvasága hangozított, midőn egy buvárkácsa, mely sziklas házaját elhagyta, hogy itt a rózsabokrok közt egyet bogvarászson, reptél fel lábaid előtt, a mint egy árnyék eltűnt a sötétben. Jess megjelent ugyan, de rögön öszszeszedte magát, a nyomorult hontentotta azonban egészen oda volt a rémületől, elejtette a kését s azt nyögte, hogy ez volt az angol asszony lelke. Jess fölismervén a veszélyt, a melyben forogtak, lehajolt, fölvetta a kését s azt sugta az ember felébe, hogy ha el nem halgat, rögön leszurja.

— Ez egy kissé megnyugtatta ugyan Jantjét, de semmi földi hatalom nem lett volna kétség rábíni, hogy még egyszer a sátorba lépjen. Jess kétségbeesett. Mit tegyen? Egő arcját nedves kezéibe rejtette és gondolkodott.

— Ekkor egy sötét, borzassító elhatározás szüldült meg lelkében. Hogysem ez ember megmeneküljön, hogysem Bessie neki feláldoztassék, inkább ő maga vegrehajlja a tettét.

— Nesztelenül felállt s a kétségbeesett elhatározás tragikus erejétől fentartva kezében a kessel a sátor felé indult. Ah, nagyra is hamar fent volt s ilygyekelt szemét a fényhez szoktatni. Kis idő múlva azonban felismerte az ágyon emberét egész világosan. Jantje azt monda, hogy ugy alszik, mint a gyermek, — akkor ugy lehetett, de e perczben nem így állt a dolog, — ellenkezőleg, arca görcsösen vonaglott, mint az olyan emberé, a ki nagy félelem szállott meg s nagy veritékesepek gyöngyöztek homlokán. Olyan volt, mintha a veszélyt érezte vagy felismerte volna s nem volna ereje azt elkerülni. Hanyatt fektet s bal karja oly melyen jelölt az ágyról, hogy kezeféje a földre ért; nyakáról és melléről lecsuszott az ing, úgy hogy ezek egészen meztelenül állottak.

— Jess megállt s rámeredt az alakra. «Bessieért, Bessieért» suttogá s aztán mintegy felsőbb hatalomtól üzetve, lassan odalépett az ágy jobb oldalára. Frank e pillanatban teljesen felébredt s ágra nyitott szeméi a leány arcára tekintettek. Bármint álmódott is, — a mit most ébren látott, mindenestire sokkal borzassítóbb volt annál, mert az alak, mely most följe hajolt, nem volt más, mint azon leánynek lelke, kit ő a Vaalba fúztatott! Ott állt előtte, nedves sűrűből kilépe s a víz cseppeket korzólt és hajról. E beseit, márvány fehér arc, s rettenetes lángoló szemek nem lehetnek hűsölő és vérből álló lény, hanem csak egy szellem tulajdonai, Jess Croft lelke volt ez, azon lány lelke, kit ő

szénes ugyanazon gyógyszernek használata, mely más nézők írták bajban szenvedőknek segített. Így többek közt azt írta de. Benck is: «Warner Sale cureje nagy látszólag jó hatással van az illető betegre». Asszony is, kinek azt elrendeltém, egyéjében őt magát a használat után. Warner Sale curejének ára palackonként 2 forint, és kapható a legtöbb gyógyszerüzletben. — Broast ingyen és bérmentve küld szék. **E. H. Warner Broast, Pozsony.**

— **Flakózetéseket** az összes bel- és külföldi hírlapok részére pontos kézirattal, eredeti árákon és minden mellékdi felszámítás nélkül elfogad **Mészai Antal** hírlap-írója, Budapest, Gizella-ter. 1. sz. (Hass palota).

— **Sallvator nyereségmentes Árkész T. H. és Excalior és Halifax Kertész Tódornál.**

rüdenhof Becher Arvéd lovag, Kemény István báró, Dohay Lajos, Diehl Antal, Pausz György, paan-bródi Lemaie Pál lovag, Fortis Guidó, eselyi Kolosy István, Róssler Frigyes, Hadir János gróf, Lobkovits Agost herceg.

— **Hádnagyok:** Horváth Imre, Kandis Frigyes, Bedel Gyula, bogorai Podlevski Miklós lovag, Schram Rezső, Sioli Móricz, d'Hyuterens-Spangen Lajos gróf, Wechs Adolf, Gregurich Amón, Chorinsky Frigyes gróf, Kucharz Jenő, Gager Miksa báró, Wesener Alajos, Gosztynyi Elemér, földvári Schmidt Károly, coredoi és starkerbeni Coreth Rezső gróf, Tschapek Ferenc, Pála Miklós, Knoll Alfréd, Schönborn Frigyes gróf, Kucshera József, Dvornicki Konrad, Schallinger Károly, Kolic Sándor, Tahluk Venczel, Ballak Ferenc, Lunacek Elek, Rottler János, Durian Venczel, Ihoai lovag, Miklowki Károly, Halm György, Kasl Károly Prohaska Frigyes, Pezrys Albert, Raschbach János, Svoboda Gotthard, Strak János, Putz Lajos, Schüringer Gyula, Schmidt József, Marschner Edé, beufeldi lovag Schlesinger, Schindler Albert, Reinisch Jenő, Goalia Ferdinánd.

— **Kütszázadosok** első osztályú századosokk: Hayd Ferenc, Pözl János, Reisinger Ferenc, Kistüd-Ten György, Rauch Lajos.

— **Másodosztályú századosok:** Herbert Ferenc.

As ujévi előléptetések a közhadseregben.

Kinevezettek továbbá:

— **A vadász csapatának első oszt. századosokk:** Saara Károly, br. Löwenstein Rudolf, Jirasek János, Fischer József, Werner József, Braf Károly, Isser Hof, Hamer, Prosche József, Thonhauer Mátyás, Hammer-schmid Simon, Herlicska Gusztáv, Jotel Károly, Norman Sándor, Ritter Arthur, Wlk Antal-Berka, Friedheim Apeger Tódor, Hirth János, Wachenhusen Antal.

— **Másodosztályú századosokk:** Baukova Emil, Hanel Jenő, Picha Károly, Mühlhofer Emil, Sino Márton, Leutner Emil, Bonifacia Vinco és Bonmasser Adam, Reissner Hugó, Leil János, Kausner Mór, Gotfrid Aurel, Schuller Guidó, Miricz Péter, karvini br. Karvinsky Gusztáv, Lanzinger Antal, Krauser János, Lovag Rosenthal Károly, Philipp Jenő, br. Leibelster Henrik.

— **Hádnagyokk:** Frei János, Martinek Vilmos, Reuter Kurt, lovag Zambaur Adolf, lovag Cvitkovic János, Förster Alfréd, lovag Stampfer Lajos, Antonovics Calixt, Kautzky Róbert, alpenbachi Wieden Edé, eichenfeldi Czernak Richárd, báró Hagen Frigyes, Kellhammer Károly, Ban Áron József, Koppel Antal.

— **Hádnagyokk:** báró Rossbacher Henrik, Baumer Adolf, Kerschmair Károly, Vornigler Adolf, Pelzoch Agoston, Schützler Adolf, Hoberstorfer Rudolf, báró Craisheim Károly, Löfler Károly, lovag Benesch Pál, lovag Stepiak Frigyes, Jurás János, Reisinger Lajos, Hemmerle Ervin, Graesser Agost, Tschan Lajos, Waldmüller Alfréd, Böhm Rudolf.

— **A lovasságnál első osztályú századosokk:** Jovanovics János, Krill Ferenc, trauenfelsi Hauschka Gyula, Karger Vilmos, báró Hauer Lipót, kámpflfeldi Fleischer Alajos, Tschida Károly, Henriczek Károly, Metzler Lajos, Danez Szaniszló, gróf Alberti Bódog, Koch Lajos, Fritsch Alajos, Rottler Antal, Proschmayer Károly, Lovaschek Gyula, Raucher Sándor, Fuos Alajos, Lovag Gaddola Klement, gróf Radetzky Tódor, Mayer Alfréd, Gutt Vilmos, Svoboda Emil, Göriz Vilmos, Botschan Ferenc, Foser Adolf, Weinmann Emil, báró Mylius Henrik, Mieling Lajos, lovag Nalepa Frigyes, lovag Czerny Ervin, báró Kulmer Henrik, Soucek József, Kieberg Emil, Düll István, Walther Edé, Seyff Ferenc, lovag Preu Károly, Horváth Gyula, Buzzi Agost.

— **Másodosztályú századosokk:** Smoetigsky Vilmos, Novotny Miksa, gr. Wallis Carigmalmi György, Sándor Lajos N. gr. Breda György, gr. Marschall Adolf, Anisch Venczel, gr. Toldegyi Tibor, Grotzjan Gusztáv, Tuffel Jakob, Szabadhagy Zoltán, Grotzjan Gusztáv, Földhányokk: Machniewski Viktor, Rothenthal riener lovag, Hille Ferenc, Ledon Gusztáv, Schwarzenberg Alajos herceg, Barger-Mondel Frigyes báró, Mannstall Pátr, drozdovi Byszewski Vinco, Spaursburgall Károly gróf, budvici Jachimowski Kázmér lovag, Santa Andás, Lengauer Frigyes, biberheimi Zambelli Károly, Anker Lipót, Alker Edé, Scholtz Albert, Hübl Emil, Eybner Adolf, Kovacsik László, Gramszes Erensz, Dalmen Rezső, Slanidsky Henrik, primaszegi Gézy Kálmán, Warbrand-Sponck Gundaker gróf, Fugger-Baehlhansen Károly gróf, baurnthall Bauer Pál, Homolacz Károly, Henneberg Armin lovag, bauschlotti Schell Ferenc báró, fohraheimi Brosch Alfréd,

SZÍNHÁZ ÉS MŰVESZET.

— **M. kir. operaház.** Saxlehner Emma asszony nyugdíjára vonulása előtt vasárnap, f. hó 30-án 10 ór fel utoljára, mikor a Bánk-ban operá Gartrud királyné szerepében bucsuzik el a közönségtől.

— **A Királyfogás jubileuma.** A népszínházban holnap jubilaris előadás lesz. **Konti József** és **Csiky Gergely** operettjét gyvendékdikszor adják elő s ez alkalomból a népszínház igazgatója az előadást a szerzők jutalmajáért rendez. Nálunk kétségtelenül eseményesebb megy az, hogy egy eredeti operete aránylag rövid idő alatt negyvenedik előadást éli meg. Az eredeti operetek közt különben alig találunk olyat, a melynek a Királyfogáshoz hasonló sikereit lehet volna egy népszínházban, mint az ország valamennyi színházában, a melyeket a Királyfogás dicsőítetett. A népszínházban eddig sikerben a szerzőkön kívül kétségtelenül nagy része van Blaha Lujza asszonynak, a ki a holnapi jubilaris előadást bizonyára éppú megérdemli az ünneplésért, mint Conti meg Csyk. A Királyfogásnak 1886. évi október 29-én volt bemutatás a népszínházban.

— **A német színházban** Schweighoffer Bódog, a kitűnő komikus, kit eddig még nem alkalmá látni a budapesti közönségnek, vasárnap, decz. 30-án kezdi meg vendégelőadását.

— **Aggházy Károly** hazánkba, a berlini «Kullakfele zeneigézet tanára, közre fog működni a Hubay-Popper-éle 6-dik kamaraszínházban. Január hó 10-én a fővárosi vígadó termében önálló hangverseny rendez, melyen kizárólag saját szerzeményeit fogja játszani. Aggházy művészi névét Franciaországban állapította meg és hat év óta működik parizsban mint zongoratanár. Nálunk Budapestben 1878-ban játszott utoljára és így a közönség bizonyára érdeklődéssel tekint hangversenyére.

— **Az orsz. m. közpözüvészetli társulat** tagjai javára vasárnap, e hó 30-án, délután 3 órakor fogják az a szökből vásárolt műtárgyakat kisorsolni, a társulat sorozásai bizottságának, Gergely István kir. közpözüvészek és egy hatóság bizottság részveletével. sorsolásnál a társulati tagok szintén jelen lehetnek. Első nyereségnyű Pálának «Vond négyese» című festménye, az a melytől minden 600 forintos első művészi díjat nyerte. Az 1 forintos sorsjegyekből összesen 380 db kelt el; e 380 forintból a társulat három nyeresémet vásárolt és pedig első nyeresémetnek «Tájrészlet Urele vidékéről», vízfestmény Nyitraeszer Viktortól; második nyeresémetnek «Vásár részlet», olajfestmény Ebner Lajos-tól; harmadik nyeresémetnek «Csendelő», olajkép Kárm Gyulától. Valamennyi nyeresémet a műsorokban ki van állítva és a karácsony-újvi műtárlat bezárásáig, január hó 2-ig megtekinthető.

Bölcs Nathán.

(Dramai költemény öt felvonásban, írta Lessing, fordította Zichy Antal, a nemzeti színházban először adták december 28.)

— **Amber** nem is hinné, ha a színpad nem önként vállalta, hogy a nemzeti színházban ma adták először a **Bölcs Nathánt**, Lessing örökösüi remekművét, mely nem készült ugyan a színpad számára s alapszemléjében tendenciájánál s egész kidolgozásánál fogva nem is felel meg a színpadi dráma követelménye, de azért idővel mindenki szíve került, a hová csak a német kultúra és irodalom hatalma vagy becsülete kiterjedt, s így a magyarországi német színpadon, sőt egy-két vidéki magyar színházban is, mely a muló évtékű színdarab mellett a klasszikusokat is művelni s nem halad mindenhon a fővárosi nemzeti vagy épen a népszínház nyomdokain. Sok mulasztása van a nemzeti színházban. Örömmel jegezzük föl, hogy ma ismét egy régi mulasztását tette jóvá, tette pedig azt a nagy feladatokat néző komolygággal, lelkiismerettel buzgalommal és — teljes sikerrel. Nem hisszük, hogy hármely német színház-Nathán-előadása fölműve a nemzeti színház. Először is az új fényes és szilárd kosztümök, díszletek léptek meg a nézőt. Aztán a szereplők is élőkön Ujházyak csaknem mind kitűnnek magukról s végre, a mi nem esékélyes, az előadó személyzet mellett a néző közönség is egész lélekkel jelen volt az előadáson, zajos tetszéssel kísérte a nevezetesebb mozzanatokat, szánalmasan kitáplálta a szereplőket s mintegy ünneppé avatta Lessing «Nathán-jának» ma bemutatott előadását.

— **Ma** a történet nyugdíjállamihermetek konstánájuk, de még egy kis magyarázattal kell bővítenünk tudósításunkat, hogy az olvasó és színházlátogató közönség félre ne vesszük. Lessing Nathán-ja csak a mai, vagy a maihoz hasonló közönségnek tetszelhet annyira. A színház zsufolva volt, de a nagy közönség sorában nem sokan lehettek, a ki Lessing remekének ismerete és bűmulása nélkül jöttek a színházba. A ki **Nathán**-ban igazi drámat, drámai bonyodalmat, eseményeket, eseményes és küzdő emberi jellemeket, szóval színdarabot kereses, az alaposan csalatkozik. A mai közönség tudta, hogy ma fog találni s teljes mértékben élvezte a szimbolikus alakok morál-teleológiai tanúságát, a melynek ilyen magasztalan és szíves közönségbeeset és teologia, költészet és szociológia között.

— Az előadás háso természetesen Ujházy volt. Nathán személyesítője, a kinek alkalmisint legnagyobb része van benne, hogy a nemzeti színház Lessing drámai költeményét bemutatta. Ezek hosszú során annyi nemet színez aratot kért a fővárosban Nathán személyesítésével, hogy végre Ujházy ambiciójának is sikra felélt szálmlia, hogy nemet versenyben mérőzköz meg a legnagyobb nemet színészekkel. S az eredmény, erős meggyőződésünk a ma közönség veredite színterüvén az, hogy Ujházy a szó teljes értelmében hatalmas Nathánt nyújtott, olyan bővelgő, nagybaszó, művészi alakot, mely hajszálhívt sem enged a leglehető bizonyítást, de valami alattomos szellem azt az ötletet adta Károlynak, hogy elmentjonjon.

— **Nem** ugy van néni; meg sok alkotott angol van Neknél és Pretróriban. . .

— **Ez** alválo házugság, monda az öreg asszony emelt hangon; háromezer ember volt az angol hadseregben s most egek mind meghaltak, az egy roobaatje kivételével! Hogy mersz te a napaddal felelni, te kanacsal egész tartalmad a fejéche reptél s épen az orrán törött össze, míg a kává haja és szemé közé loocsant s egész testen végig folyt.

— **Igy** l mondá az öreg asszony e sikerlőt kiengesztelőlvé, s most meg egyszerű monda nekem valaki, hogy nem tudok kávécsokot hajtani! Öreg Hansomon nem hába gyakoroltam én ezt harmincz esztendőig. Igy, Károly, most megtanítottalak, hogy velem ne feleljél; most menj és mosdozz meg, aztán vacsoráljunk.

— **Joht** nem hitták meg, hogy vegyen részt a vacsorában, de az egyik leány egy lisziben sültöt heringet vetett neki, mit ő nagy kőszönettel fogadott, mivel még mindig nagyon éhes volt s aztán sikerült még neki egy darab úrcsombot s egy falat kenyert kapni.

— **Vacsora** után néhány üveg barack-pálinkát hoztak, a férfiak inni kezdtek, s a dolog most Johra nézve veszélyese kezdett válni. Eyszer csak az egyiknek eszébe jutott Jakab, kit John lord lakbóit, s ki nyavalólvára a melék szobájában fektet, most azért bosszút akartak rajta állni. Ez bizonyára meg is történt volna, ha a vezető ismét közbe nem lép s azt nem mondia: Hagyjatok neki békét! Holnap reggel a parancsokhoz visszaték és Frank Muller majd fogja tudni, mit tegyen vele.

— **Ez** egy darabig léken tartotta az embereket, de John védője nemokora eltávozott s a többiek mind vigabakk lettek; elővettek puskákat s rázaboláltak, látszólag fogadván, hogy ki találja el jobban. John, ki a veszélyt fölismerte, a falhoz tálta székét s elővette a revolvert, mely szerencsére még mindig nála volt.

— **A** ki hozzáim nyul, istenemre, agyon lövöm l mondá angolul s azok azt nagyon jól megértették.

— **Kétségtelen**, hogy az est folyamában csak e revolver birtoka mentette meg életét s azon kijelentett szándék, hogy azt használni fogja.

— **A** dolog azonban mind gonoszabbá váli, úgy, hogy John már kétszer is az öreg asszonyhoz fordult, ki azonban szelid mosolygól kövér arcán, nyugodtan állt székében s minden beavatkozástól tartózkodott. Nem is mindennap van az embernek alkalmá látni, hogy bosszontanak egy angolt, mint a láncos meivét szokták.

— **Eppen** midőn John azon elhatározásra jutott, hogy közből lövöldöz, s aztán igyekszik valahogy kijutni, Károly, ki a kávácsok meg nem felelte el igen részeg volt, hozzá lépett s a puskaaggyal csapást mért rá, melyet John szerencsén kikerült ugyan, de a mely a szék kurját eltörté (Folytatása következik.)

— **Meg** engedi, hogy leüljek, asszonyom? kérdé végre az öreg asszonyt hangosan.

— **Uristen**, monda az öreg néni, milyen hangja van a szegény teremtesnek! Hisz valósággal bög, mint az ökr! Az angoloknak és kaffereknak ugyan legméltóbb helyük van a földön, ha le akarnek ülni, de mindent öszszevéve mégis csak ember ő s én talán elfáradt a lovaglásban — hisz az angolok mindjárt feláradnak, mielőtt lovagolni próbálnak. Aztán te tekerből elkéltél! Újjon le! S magyarázatul hozzátevé a többi számára: Meg akarom a roobaatjének mutatni, hogy nemcsak neki van hangja.

— **Elyomorult** vihogás jutalmazta ez életet, miközben John leült.

— **Jóságos** égl folytatá tovább az öreg asszony, mert most tréfáló kedvében volt, mily halvány és piszkos a roobaatje. A szegény ördög bizonyára egy hangyász medve barlangjába rejtőzött s nem volt neki mit ennie. Odalet Drakensbergen azt mondia, hogy az angolok minden hangyász-medvét elűzték barlangjaikból s inkább éhen vesznek ott el, mint hogy kijöjjenek, mert félnek, hogy itt egy boer meglijta őket.

— **Ez** újabb vihánczolás idézett elő s aztán a fiatal néző vették fel a labdát és dobták tovább.

— **Ehes** ön, roobaatje? kérdé az egyik angolul.

— **Johnban** forrt a méreg, de annyira el volt chezve, hogy igent mondotta a kérdésre.

— **Kössétek** hátra a kezét, hadd lássuk tud-e inni a szájjával, mint a kulya.

— **Nem**, nem, hadd egyék kását fakanállal, mint a kafferek — majd én etetem, ha a kanálnak jó hossa nyelve lesz.

— **Ez** ismét új ok volt a derűségre, de végül a szoba másik végéről mégis odabotolt neki egy darab kenyert és bilsongot (fűstölt vadhus); John elkapta ezeket s ilygyekelt farkas éhséget a nézők előtt a menyire lehet elitkolni.

— **Károly**, monda az öreg asszony hirtelen a leány jégvesének, az angol hadseregben háromezer ember van.

— **Igen**, néni!

— **Háromzer** ember van az angol hadseregben, imátlé bosszusan, mintha valaki e tényt kétségbe vonna volna; a nagyatvány hátyja megszámlálta őket a Fokon és háromezeren voltak.

— **Ugy** van néni, erősíté Károly.

— **Téhat** akkor ne mondj ellent! A jó istent nagyon szomorítja, ha látja, hogy egy kanacsal szemü ijönöz felesel a leendő napával. Hány angol esett el Langs-Neknél?

— **Kilenczszáz**, felelt Károly gyorsan.

— **Es** Jügogondál?

— **Hatszáz** husz.

— **Es** a Majuban?

— **Ezer.**

— **Es** összesen kétezer ötszáz ember; igen és a többiek mind elesetek Bronkers Sprintnál. Legények, az a roobaatje it, s Johra mutatott, egyike az angol hadsereg utolsó embereinek.

— **A** halgatók legnagyobb része elfogadni látszott e

— **Meg** engedi, hogy leüljek, asszonyom? kérdé végre az öreg asszonyt hangosan.

— **Uristen**, monda az öreg néni, milyen hangja van a szegény teremtesnek! Hisz valósággal bög, mint az ökr! Az angoloknak és kaffereknak ugyan legméltóbb helyük van a földön, ha le akarnek ülni, de mindent öszszevéve mégis csak ember ő s én talán elfáradt a lovaglásban — hisz az angolok mindjárt feláradnak, mielőtt lovagolni próbálnak. Aztán te tekerből elkéltél! Újjon le! S magyarázatul hozzátevé a többi számára: Meg akarom a roobaatjének mutatni, hogy nemcsak neki van hangja.

— **Elyomorult** vihogás jutalmazta ez életet, miközben John leült.

— **Jóságos** égl folytatá tovább az öreg asszony, mert most tréfáló kedvében volt, mily halvány és piszkos a roobaatje. A szegény ördög bizonyára egy hangyász medve barlangjába rejtőzött s nem volt neki mit ennie. Odalet Drakensbergen azt mondia, hogy az angolok minden hangyász-medvét elűzték barlangjaikból s inkább éhen vesznek ott el, mint hogy kijöjjenek, mert félnek, hogy itt egy boer meglijta őket.

— **Ez** újabb vihánczolás idézett elő s aztán a fiatal néző vették fel a labdát és dobták tovább.

— **Ehes** ön, roobaatje? kérdé az egyik angolul.

— **Johnban** forrt a méreg, de annyira el volt chezve, hogy igent mondotta a kérdésre.

— **Kössétek** hátra a kezét, hadd lássuk tud-e inni a szájjával, mint a kulya.

— **Nem**, nem, hadd egyék kását fakanállal, mint a kafferek — majd én etetem, ha a kanálnak jó hossa nyelve lesz.

— **Ez** ismét új ok volt a derűségre, de végül a szoba másik végéről mégis odabotolt neki egy darab kenyert és bilsongot (fűstölt vadhus); John elkapta ezeket s ilygyekelt farkas éhséget a nézők előtt a menyire lehet elitkolni.

— **Károly**, monda az öreg asszony hirtelen a leány jégvesének, az angol hadseregben háromezer ember van.

— **Igen**, néni!

— **Háromzer** ember van az angol hadseregben, imátlé bosszusan, mintha valaki e tényt kétségbe vonna volna; a nagyatvány hátyja megszámlálta őket a Fokon és háromezeren voltak.

— **Ugy** van néni, erősíté Károly.

— **Téhat** akkor ne mondj ellent! A jó istent nagyon szomorítja, ha látja, hogy egy kanacsal szemü ijönöz felesel a leendő napával. Hány angol esett el Langs-Neknél?

— **Kilenczszáz**, felelt Károly gyorsan.

— **Es** Jügogondál?

— **Hatszáz** husz.

— **Es** a Majuban?

— **Ezer.**

— **Es** összesen kétezer ötszáz ember; igen és a többiek mind elesetek Bronkers Sprintnál. Legények, az a roobaatje it, s Johra mutatott, egyike az angol hadsereg utolsó embereinek.

— **A** halgatók legnagyobb része elfogadni látszott e

HARMADIK FEJEZET.

Coetzee néni mint mentő angyal.

— **Miután** Jess Hans Coetzee háza előtt a boerok szabadon bocsátották, Johra nyersen ráparancsolták, hogy szálljon le s nyergelje le a lovát, mit ő meg is tett. Lovára nyugot vetvén, eleresztette legéni, neki pedig tudni adták, hogy menjen a házába, hova két boer kísérite. Abba a szobába vezették, melyben a mulkori vadászártságot megismerté. Ott voltak meg az asztalok, a szófák és székek épen úgy mint akkor, s a legnagyobb székbén a szoba végén még mindig ott áll Coetzee néni, oly buzgógn foglakozva most is a semmitvéssel, mint akkor, s mellette állt egy nagy kávéscsészék. Az elegánsan öltözött leányok, s az egyiknek gunyos mosolygásu udvarlója és mind a többi fiatal emberek ott voltak most is fegyverekkel együtt. Minden oly változatlan volt, hogy John hajlandó lett volna az utóbbi hónapok eseményeit csak álomnak tartani, ha a fogadtatás, a melyben részesült, egészen másforma nem lett volna, mint az akkori. Ma, a majubai tüközött után néhány nappal, egy boer sem látszott többé, a

ebb német színezésnek, s határozott esemény színművésztől... a német színezésnek, s határozott esemény színművésztől...

FŐVÁROSI ÜGYEK.

A németi hivatali szervezés. Lechner Lajos közlése... A németi hivatali szervezés. Lechner Lajos közlése...

A központi bizottság ma délután 4 órakor... A központi bizottság ma délután 4 órakor...

Az utóbbi ajánlatot a vegyes bizottság vasárnap... Az utóbbi ajánlatot a vegyes bizottság vasárnap...

EGYELEK, TÁRSULATOK.

A magyarországi Kárpát-egyesület... A magyarországi Kárpát-egyesület...

Budapesti philológiai társaság... Budapesti philológiai társaság...

Budapesti központi papnevelő-intézet... Budapesti központi papnevelő-intézet...

A központi igazgató-választmány... A központi igazgató-választmány...

Prado kivégzése. Párisból ma keletelt... Prado kivégzése. Párisból ma keletelt...

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

A 42.000 foros elzárási ügyében... A 42.000 foros elzárási ügyében...

A kaposvári választás. A botrányos kaposvári... A kaposvári választás. A botrányos kaposvári...

A marhavásártéri vasút áthelyezése... A marhavásártéri vasút áthelyezése...

A kiállítás épületének megválasztása... A kiállítás épületének megválasztása...

biroság is, a második csoport ellen megszüntette... biroság is, a második csoport ellen megszüntette...

A búcsúmenthálói népközi ügye... A búcsúmenthálói népközi ügye...

A nyomor. Ott síró gyermek könyörgött... A nyomor. Ott síró gyermek könyörgött...

Prado kivégzése. Párisból ma keletelt... Prado kivégzése. Párisból ma keletelt...

MULATSÁGOK.

A technikus balbízottság... A technikus balbízottság...

HÁZASÁG.

Estvárosi Vajdasági Ajtáy Géza... Estvárosi Vajdasági Ajtáy Géza...

GYÁSZROVAT.

Milajkovics Radivoj a szerbiai államtanács... Milajkovics Radivoj a szerbiai államtanács...

Regesztia. Deczember 23-án Czardén meghalt... Regesztia. Deczember 23-án Czardén meghalt...

get szenvedett, úgy, hogy vissza kellett vonulnia... get szenvedett, úgy, hogy vissza kellett vonulnia...

Hajós József.

Hajós József, a pesti hazai első takarékpénztár... Hajós József, a pesti hazai első takarékpénztár...

Hajós József, a pesti hazai első takarékpénztár... Hajós József, a pesti hazai első takarékpénztár...

TÁVIRATOK.

Prága, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)... Prága, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)...

Berlin, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)

Berlin, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)... Berlin, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)...

Köln, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)

Köln, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)... Köln, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)...

Darmstadt, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)

Darmstadt, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)... Darmstadt, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)...

A közönség köréből.

Közegészségügyi hírek.

Időszerűnek tartjuk, ha most, a midőn a légszűrő... Időszerűnek tartjuk, ha most, a midőn a légszűrő...

Csillag-utca 8. szám

alatt azonnal kiadó egy II-od emeleti utca lakás.

A hivatalos lap decz. 28-ki számából.

Kinevezés. A közmunka- és közlegényügyi m. kir. miniszter... Kinevezés. A közmunka- és közlegényügyi m. kir. miniszter...

TÁVIRATOK.

Prága, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)... Prága, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)...

Berlin, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)

Berlin, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)... Berlin, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)...

Köln, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)

Köln, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)... Köln, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)...

Darmstadt, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)

Darmstadt, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)... Darmstadt, decz. 28. (Az Egyetértés távirata)...

Ezen hirdetés rovatban minden szó egyeztetés közléséig...

KIS HIRDELTESEK

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal ingyen...

Csak oly levelekre válaszolunk, melyekkel a válasza szükséges levélbélyeg vagy levelezőlap beküldetik...

Igen csinos, NYAKKENDŐK 12 db tiszta selyemből...

800 szekér, kitűnő minőségű idei szalma és 300 mázas búkkó...

BUTOROK legjobb minőségben legelőszobában...

Marhamérlegeket és hidmérlegeket elismert legjobb minőségben ajánl...

FUCHS G. eladó magyartudás és számoszámú hídmerleg-gyára...

SCHWARZ RÓZA nyakkendő és melliző gyára...

Alkalmazást nyer, Egy középkorú, jó családból való nő...

Könyvelő (kezelésben) a pénzügyi ügyekben járatos, a magyar és francia nyelvet...

Alkalmazást keres, Egy fiatal leány szobaleányi állást...

Nagyobb iródban keres alkalmazást Dr. Juris, beszéli és fogalmaz magyarul...

Oktatás, Több német nyelvű nevelőnök, kik a francia nyelvet...

Jó családból való kisasszony, kitűnően beszél angol, német és francia nyelven...

Correpetitornak, felkérlek szívesen feltevésekkel ellátott leckéket...

Különféle, Külföldi bankoktól felkérlek olcsó kölcsönkapitálást...

„Myrtuslombok“, Második tetemesen bővített kiadású fönnmaradt példányok...

Legjobb olvasmány, Pallás könyvtár hazai és külföldi regények...

Ma, az új Magyar Nemzet legújabb kiadásában...

Doli, az új Magyar Nemzet legújabb kiadásában...

Ké, az új Magyar Nemzet legújabb kiadásában...

MAGYAR IFJUSÁG, a Magyar Nemzet legújabb kiadásában...

„On chercho une jeune française pour s'occuper de la conversation...“

Egy nyelvtanár, ki Páris és Londonban több éven át működött...

Nevelőnőket, a francia és német nyelvet tanítókat, tanítókat...

„On chercho une jeune française pour s'occuper de la conversation...“

Egy nyelvtanár, ki Páris és Londonban több éven át működött...

Nevelőnőket, a francia és német nyelvet tanítókat, tanítókat...

COGNAC, CZUBA-DUROZIER & Co, FRANCAZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.

WADLSTEINER F. és Tsa, ajánlják dusan berendezett üveg és porcellán-raktárakat...

GRÖSZ LAJOS, fogtechnikai műterem, BUDAPEST, magyar-utca 1.

MAGYAR BAZÁR, MINT A NŐK MUNKAKÖRE, a nőképző-, gazdaszöny- és nőipar-egylet hivatalos közlönye.

MOLL SEIDLITZ POR, Csak akkor valódi, ha minden dobozon szerepel a sás és MOLL sokszorosított czéje látható.

Eddig utól nem érti! MAAGER V.-féle, es. kir. legf. szab. valódi kitisztított CSUKAMÁJOLAJ.

Bécs „Hôtel Métropole“, Ringstrasse, Franz Josef-Quai.

Előfizetési felhívás, a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter úr által 80768. számú körrendeletében ajánlott.

MOLL FELE FRANCAZIA BORSZESZ ES SO, Csak akkor valódi, ha minden üvegen a védjegy és MOLL aláírása látható.

Dr. Mikolász Károly-féle SPANYOL CHINA-BOR, Legjobb szer gyomorérgényes ellen...

KOBER KAROLY, tájéktúra gyáros, BÉCS, Kärntnerstrasse 36. szám.

„MAGYAR MERCUR“, hiteles sorsolási lapra, A MAGYAR MERCUR tíz éves fennállása és különösen az utóbbi időben...

MAGYAR LEXIKON, AZ EGYETEMES ISMERTÉK ENCYCLOPAEDIAJA, 16 kötet szöveg, és 1 kötet (150) képmelléklet.

Maager Vilmostól Bécsben, III., Heumarkt 3. sz., Budapest TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerárban, király-utca 12. sz.

Tourista-szesz, a test ápolására és a hajkibúrási ellen, speciellum kőszívny, rhuma, mellé és olajszalma...

PILULE DE BLANCARD, Változatlan minőségű vasas ital, A Párisi orvosi akadémiájának elismert, Franciaországban nyilvánosan elismert...

Fecamp-i apátság lepárolója (Franciaországban), A szent Benedek-rendi barátok VERITABLE LIQUEUR BENEDECTINE-IE.

Titkos betegségeket, húgyvesztéseket, székrekedéseket, a hólyaggyógyászatban...

Előfizetési feltételek, Budapest hűző horvá vagy vidékre postán küldve: Egész évre ... 2 frt.